

ಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ದೇವಾಲಯದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ನಂದಿ

ಮತ್ತು ಆ ಕುರಿಯ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅಪಾಯವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ರಕ್ತವಿಹೀನ ಬಲಿ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಮನೋಭಿಲಾಷೆಯು ಈಚೇರಿದರೆ ಈ ಆದಿಶಕ್ತಿ ದೇವಿಗೆ ಕುರಿಯನ್ನು ಬಲಿ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಶದ್ಧಾಳಗಳು ಹರಕೆಯನ್ನು ಹೊರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರ ಮನೋಭಿಲಾಷೆ ಈಚೇರಿದರೆ ಒಂದು ಕುರಿಯನ್ನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದಕೊಂಡು ಬಂದು, ಪೂಜಾರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಹೊದಲೆಗೆ ಕುರಿಗೆ ಸಾಳುವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅದನ್ನು ದೇವಿಯ ವಿಗ್ರಹದ ಮುಂದೆ ನೀಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಆ ಕುರಿಯನ್ನು ಪೂಜಾರಿಯು ದೇವಿಯ ಪಾದಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಾದ ನಂತರ ಅಕ್ಷತೆ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಪೂಜಾರಿಯು ಅದಿಶಕ್ತಿ ದೇವಿಯ ಪಾದಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕ್ಷೇಮಗಿಯುತ್ತಾನೆ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದಾದ ನಂತರ ಆ ಅಕ್ಷತೆ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಆ ಕುರಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಆ ಕುರಿಯು ಅಕ್ಷಯಕರ ರಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಿಯ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜ್ಞಾತ್ಮಿಯಿಂದ ಬಿಧುಬಿಡುತ್ತದೆ! ಕೂಡಲೇ ಪೂಜಾರಿಯು ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಅಕ್ಷತೆಯು ಕಾಳುಗಳನ್ನು ದೇವಿಯ ಪಾದದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಕ್ಷೇಮಗಿಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಕುರಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ ಆಗ ಆ ಕುರಿಯು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅಕ್ಷಯಕರ ರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾತ್ಮಿಯಿಂದ ಬಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಧ್ಯ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ! ಅಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತರು ದೇವಿಗೆ ಜಯಕಾರ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಪೂಜಾರಿಯು ಆ ಕುರಿಯನ್ನು ಅದನ್ನು ಅರ್ಜಿಸಿದವರಿಗೇ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ದೇವಿಗೆ ಬಲಿ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಹನಿ ರಕ್ತವನ್ನು ಹರಿಸದೇ ನಡೆಸುವ ಈ ಬಲಿ ಕಾರ್ಯ ಅಕ್ಷಯಕ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತರ ಪಾಲಿಗಿಡು ಪವಾಡ. ಮಂದಿರ ಪೂಜಾರಿ ಮಾತ್ರ, ‘ಇದೇನೂ ಪವಾಡವಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಅಕ್ಷತೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಕುರಿಯು ಪ್ರಜ್ಞಾತ್ಮಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಪ್ರಜ್ಞಾತ್ಮಿಗೆ ಮರಳುವುದು ದೇವಿಯ ಮಹಿಮೆ’ ಈ ರಕ್ತವಿಹೀನ ಬಲಿ ಪರಂಪರೆಗೆ ನೂರಾರು ಪರಂಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಅನಿಸಿಕೆ.

ಅಶ್ವಂತ ಪುರಾತನ ದೇವಾಲಯ

ಸುವರಾ ನದಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ, ಭಾರತದ ಅಶ್ವಂತ ಪುರಾತನ ಹಿಂದೂ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುವ, ನಾಗರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ, ಕಲ್ಲಿನ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 625ನೇ ಇಸವಿಯ ಶಾಸನವೊಂದು ದೊರಕದೆ.

ಬಿಹಾರ ರಾಜ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯ ಉಪನಿಧೇಶಕ ಹಾಗೂ ಪುರಾತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾಗಿರುವ ಅನಂತಾಶ್ವರೇಷ ದ್ವಿವೇದಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ, ‘ಇದು ಗುಷ್ಠೈತ್ತರ ಕಾಲದ ದೇವಾಲಯವಾಗಿದ್ದು, ನಾಲ್ಕುರಿಂದ ಏಳು ಶತಮಾನದ ನಡುವಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಘವೇಂದರೆ. ದೇವಾಲಯದ ಗಢಗುಡಿಯ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿದೇವಿಯ ಮೂರ್ತಿಗಳಿವೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮೂರೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಜ್ಞರು ದೇವಿಯ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. ಅದರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಚತುರುಮುಖಿ ಶಿವಲಿಂಗವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಗ್ರಹಗಳೂ ‘ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಕೆತ್ತನೆಗಳು ಗುಪ್ತರ ಕಾಲದ ನಂತರದೂ ಇವೆ. ಈ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರತಿಮೆಯು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗಿದೆ’.

ದ್ವಿವೇದಿಯವರ ಪ್ರಕಾರ, ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ದೇವಾಲಯವು ಗೋಪುರವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಿದೇಶೀಯರ, ಮೊಫಲರ ದಾಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಗೋಪುರ ನಾಶವಾಗಿದೆ. ಶಿಥಿಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಳೆಲೂ ಗೋಪುರವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಶಾಂತಿ ಲಿಟಿಯಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಬರಹಗಳು ಈ ದೇವಾಲಯದ ಮೇಟ್ಟಿಲುಗಳ ಕೆತ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಅಷ್ಟಭೂಜಾಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಅಶ್ವಂತ ವಿರಾಳ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ದೇವಾಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಹಾಸಕಾರರಾದ ಕಿಂಗ್ ಹಾರ್ಮಾ ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸಕಥನದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದೇವಿಯ ಜೊತೆಗೆ ರಕ್ತರಂಜಿತ ದೃಶ್ಯಗಳೇ ವಾಪಕವಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಸಾಂಕೇತಿಕವಾದ ಈ ಬಲಿ ಅಪರಣೆ ವಿಶೇಷ ಎನ್ನುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಕ್ಷರಿಯನ್ನು ಮಟ್ಟಿಸುವಂತಿದೆ.